

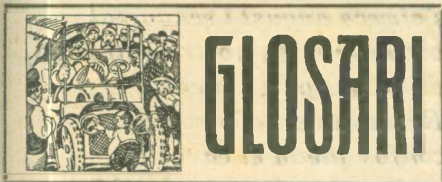
REVISTA ESTIUENCA

Any II

 Núm. 14
 Sant Hilari Sacalm, 21 de Juny de 1923

Nombre solt, 0·25 pts.
 Temporada, 3·00 »

Estem en vigílies de la Festa Major, de la primera, perquè no saltres en cel·lebrem dues, anem per partida doble nosaltres i ens agrada justificar les coses, i si no a la prova.

Ara, la primera, per Sant Joan, el Natalici, i amb ella coincidim amb el començ de la temporada estiuenca. La segona la celebrem a reders d'Agost, també per Sant Joan, la Degollació i coincidim amb la devallada de la temporada, no diguin que hi pugui haver altre poble amb dues Festes Majors més ben posades. I és que això de fer les coses ben fetes ja ens ve de lluny. Donem la benvinguda als estiuejants que arriben i comiat de despedida als que se'n van.

Per lo tant, doncs, els convidem. Diumenge vinent anem per la primera. Si volen honrar-nos amb la seva vinguda seran ben rebuts, això els ho garantim, en tenim fama, sortirà mitg poble a rebrels, perquè, aquí, a la nostre estació, garatg o plaça, no és allò de moltes poblacions, que si no avises per endavant, el que's a l'estació, passat dels emplejats, sembla que hagi arribat a un

poble en que tothom se'n hagi anat a un altre. Aquí no, tots hi som i arreu trovaran bones cares, taules ben parades i hostatges per tots els gustos i gastós.

Apa, facin un bon pensament. LLIROIA els assegura que no els doldrà Ja saben que's el seu lema: *Surtir a fora i anar a Festa Major*. Nosaltres ja estem preparats i posarem domasos als balcones. Tots els vehins han passat bugada i han emblanquinat de nou, i a tal consigna els boscos dels voltants llueixen un vert més llampant que mai. Les flors dels camps coquetejien amb el vent brandant ses divines simetries i variats colors. La flor blanca dels maduixers bosquejans, maravellosament s'han trasformat en vermellós fruit com gotes de sang. La grog-daurada *lliroia* que va esclatar per anunciar-nos la primavera, va allargant la seva estada entre nosaltres per a donar més lluiment a la Festa. I les fonts, nostres incomparables fonts arrodoniran el conjunt rajant amb més dalit i frescor que mai.

Què més? Ah, si. En Jaumet del fluviol fins ens ha promés que estrenarà camisa i barretina nova.

¡Vaja, que si no es decideixen are, ni mai!

Visió

Quan la vila de Sant Hilari tornava a repèndrer son aspecte normal, quan una nova quietut barreja de plácida tristor s'ensenyora de les mitjdiades del Setembre com anyorant la vida que'ls estiuejants escampaven arreu durant el passat Agost, en un d'aquells dies de segona primavera que cada any acostuma la mare natura a afavorir a n'aquesta hermosa encontrada catalana, en que les suaus solejades permeten aprofitar les primeres hores de la tarda a contemplar els pasatges rublerts de noves verdors, i el sol escampa ab més fines transparencies son bell polsim d'or, poguent la vista gosar de més ben entonats clars i obscurs, encaminantme vers a la Roca d'En Plá, vareig sentirme atret a escalarla i reposar en l'inmensa fulla de pedra despressa i apuntalada allí per una força inmensa, que per tenir tal aspecte el poble la distingeix pel l'ltipic nom d'El Llibre.

Assentat allí, de cara a l'hermosa vila estiuenca, reposant de la excursió, cansat per l'esforç d'escalar aquell trono de magnificència sens igual al de cap magnat, acaronantme el suau escalf del sol i respirant l'aire embaumat dels rics perfums dels boscos vehins, prompte'm volá la fantasia, com altres vegades, cap